

ת"ד 5710/11-10 מדינת ישראל נגד יאן גלייזר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

30 מרץ 2014

ת"ד 5710-11-10 מדינת ישראל נ' גלייזר

בפני כב' השופט עופר נהרי

המאשימה

נגד

הנאשם

הכרעת דין

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו יוחסו לו עבירות של אי ציות לתמרור ב-37

(היום תמרור 202) כעבירה על תקנה 64 (ד) לתקנות התעבורה בקשר עם סעיף 38 (2) לפקודת התעבורה, ונוהga בקלות ראש כעבירה על סעיף 62 (2) לפקודת התעבורה בקשר עם סעיף 38 (2) לפקודת התעבורה.

בפרק העבודות אשר בכתב האישום נטען כי בעת שהנאשם נוהג ברכב פרטי תוכר דיבטסו, נכנס הנאשם עם מכוניתו זו לצומת מבלי שנתן זכות קדימה לרכב אחר (תוכר שברולט), חסם דרכו של רכב אחר זה, שני כלים הרכב התנגשו, וכי כתוצאה מההתנגשות הזו נהדף רכבו של הנאשם על רכב שנסע משמאלו ופגע ברכב זה.

עוד נטען בכתב האישום כי כתוצאה מההטונה נחבלו שלושת הנהגים המעורבים וניזקו שלושת כלים הרכב המעורבים.

האירוע הינו משנה 2010. לאחר שהנאשם לא>Otar תקופה ארוכה בשל כך שעבר לכתובת אחרת אך לא שינה את רישום כתובתו כנדיר במשרד הפנים (ראה נא עמ' 3 שורה 12 לפירוטוקול) הותלו ההליכים בתיק. לכשאותר לבסוף הנאשם, חודשו ההליכים והנאשם השיב לכתב האישום כי הוא כופר באחריותו לתאונה.

הנאשם כפר בכך שנוהג בקלות ראש, כפר בכך שלא נתן תשומת לב מספקת לדרכו וכפר בכך שנכנס לצומת מבלי שנתן זכות קדימה.

הנאשם לא כפר בכך שהיא מוצב תמרור ב-37 בכיוון נסיעתו, לא כפר בכיווני הנסעה שלו ושל המעורבים, לא כפר בכך שרכב השברולט התקרב לצומת בעת הרלבנטית, לא כפר בכך שאירוע התנגשות ולא כפר בתוצאות התאונה. (פירוט כפירת הנאשם, אגב התייחסותו של הנאשם לסעיפי פרק העבודות השונים בכתב האישום, מצוי בעמוד 3 לפירוטוקול מיום 1.5.13).

לנוכח הcpfira התקיים דין הוכחות.

מטרת הتبיעה העידו העדים הבאים:

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

האזור מר יונתן זאובר (ע.ת.1) שהינו נהג הרכב השלישי אשר אליו נהדף באירוע זה רכבו של הנאשם ופגע בו.

תעודת רפואי ע"ש ע.ת.1 הנ"ל הוגשה בהסכמה וסומנה ת/1.

השוטר מר פסטרנק אהוד (ע.ת.2) אשר במסגרת עדותו הוגש דז"ח פעללה שער (סומן ת/2).

השוטר מר ארץ בסון (ע.ת.3) אשר במסגרת עדותו הוגש חוו"ד ותרשים (סומנו ת/3 ת/4).

בהתאם הוגש גם הودעת הנאשם במשטרה (ת/5) ותעודת חדר המין ע"ש הנאשם (ת/6).

עוד העיד מטעם התביעה מר זיו לוייט (ע.ת.4) (נהג השברולט) אשר במסגרת עדותו הוגש, גם כן בהתאמה, תעודת חדר המין על שמו (סומנה ת/7), וכן גם כן בתאמה, תמונה של רכבו (סומנה ת/8).

מטעם ההגנה העיד הנאשם.

לאחר שהתרשםתי באופן ישיר מהעדויות, בחרמתי את הריאות, וגם נתתי את דעתני לטיעוני הצדדים בסיכוןם, הגעת לכלל מסקנה שהtabיבעה הוכחה ברמה הנדרשת את אשר נטען על ידה בכתב האישום וכי דין הנאשם להרשעה בעבירות שייחסו לו.

להלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדיין:

לא הייתה מחלוקת כי בעת האירוע לא פעלו הרמזורים בצומת.

בנסיבות אלה - ועפ"י דין - חובה הייתה על הנאשם ליתן זכות קדימה וזאת לנוכח כך שהتمرור ב-37 (תמרור 202) היה מוצב בכיוון נסיעתו.

הוראת תקנה 64 (ד) לתקנות התעבורה (הנזכרת בכתב האישום) הינה כי נהג הרכב המתקרב לצומת שלפניו מוצב תמרור המציין חובה לעזרו, יעזור את רכבו וייתן גם זכות קדימה לרכב אחר המתקרב או הנכנס לצומת מכביש אחר.

ה הנאשם הודה כאמור בסעיף 3 לעובדות כתב האישום המתאר כי הרכב השברולט התקרוב לצומת.

נמצאת אומר לפיקך כי על הנאשם היה ליתן זכות קדימה לרכב השברולט.

הצומת שבו מדובר הוא למעשה مختلف. (ראה נא את התרשים ת/4).

הנאשם העיד והבahir כי הוא ביצע עציה אחת בלבד לפני קו העצירה וכי מרגע זה והלאה - במהלך תנועתו עם רכבו במוחלט - לא בחר הוא לעצור בשום שלב בשנית.

לשאלת הבירה שנשאל הנאשם, השיב הלה כי נכון הדבר שהיתה לו אפשרות לעצור אגב כך שהוא יכול היה לחסות עם מכונתו בצלו של אי תנועה, וזאת עבור להחלטתו לחצות שלושה נתבי נסיעה נוספים במוחלט - נתבי נסעה אשר באחד מהם נע רכב השברולט המעורב - אך הנאשם לא עשה כן.

בסיכוןיו ציין הנאשם כדלקמן: "אני מודה בזה שאני כן יכולתי לעצור בצומת וחבל שלא עשית ככה". (ראה נא את הסיפה לסיכוןי הנאשם, בעמוד 22 שורה 1 לפרטוקול).

מהעדויות עולה כי יריד גשם בעת האירוע.

בנסיבות אלה היה על הנאשם לנתקות זיהירות יתרה.

בעוד שבזדעתו (ת/5) צין הנאשם כי תאורות הרחוב דווקא פעולה וرك הרמזורים לא עבדו כלל (ראה את דברי הנאשם בשורות 41-40 לת/5), מייד גיסא, בבית המשפט כבר גרס הנאשם הנכבד כי לדעתו גם התאוריה בצומת לא פעולה.

מעודתו של הנאשם בבית המשפט עולה כי הוא לא ראה את רכב השברולט המעורב **בשם שלב** לפני הפגיעה.

וכך העיד הנאשם:

"בפעם הראשונה רأיתי את הרכב אחרי הפגיעה. האוטו שלי הסתובב ונפלן לי המשקפים, קיבלתי גם מכאה, וכשהתרוממתי רأיתי אותו". (מתוך עדותו של הנאשם בעמוד 18 שורות 8-7 לפרטוקול).

"אני לא יודע באיזה נתיב הוא היה, לא רأיתי אותו עצמו. אך מכיוון שנסע לתל אביב היה בנתיבים הכל ימנים". (מתוך עדותו של הנאשם בעמ' 17 שורות 5-4 לפרטוקול).

בזדעתו ת/5 סיפר הנאשם כי הוא ראה את רכב השברולט **"אולי חלקיק שנייה"**.

למעשה, הנאשם העיד כי לא ראה כל כל רכב מכיוון הנסעה (שלושה נתבי נסעה) שמננו הגיע השברולט:

"...לא רأיתי רכבים אףה שבעצם זו נסע. כשחצינו את הנתיבים שלהם בעצם הייתה התנגשות". (מתוך עדותו של הנאשם

בעמ' 17 שורות 9-10 לפרטוקול).

מלל אלה ניתן ללמידה את הדברים הבאים:

הנאשם לא ראה את רכב השברולט בשום שלב עובר לפגיעה. (לפי גירסה אחת של הנאשם ראה הוא את רכב השברולט אולי חולקיק שנייה לפני הפגיעה ולפי גירסה אחרת של הנאשם ראה הוא את רכב השברולט "אחרי הפגיעה").

לא היה זה מצב שבו כל רכב אחרים (בכיוון הנסיעה של רכב השברולט - שם יש לציין שלושה נתיבי נסיעה) עמדו כביכול וرك רכב השברולט נסע כביכול, אלא מצב שבו הנאשם עצמו מעיד כאמור שלא ראה "רכבים איפה שעשו".

הנאשם איננו יכול לסתור בעדותו את גירסת ע.ת. 4 (מר זיו לוייט) על כי הוא (ע.ת. 4) נהג במהירות איטית יחסית וגם האט לפני הצומת; שהרי כאמור הנאשם לא ראה את רכב השברולט עובר לפגיעה.

למעשה, גם מעדותו של ע.ת. 1 (מר יונתן זאובר) אין להסיק, בכל הבוד, כי יכול היה הוא להיעיד על מהירות נסיעת רכב השברולט, שכן מר יונתן זאובר העיד את הדברים הבאים:

"שנכננו לצומת היה פניו. אני לא ראייתי את הבחור ההוא מתקרב."

(עמ' 6 שורה 10 לפרטוקול). (ההדגשה איננה במקור).

בכל הבוד, אמרה אחורונה זו מפי ע.ת. 1 ולפיה לא ראה כלל את רכב השברולט מתקרב, פירושה שמתפקידים קושי ליתן משקל לעדותו לפיה השברולט נסע במהירות גבוהה.

ע.ת. 1 חזר גם בחקירה חוזרת על דבריו כי לא ראה את רכב השברולט מתקרב. (ראה נא את עדותו בעמוד 6 שורה 16 לפרטוקול).

לצין אגב כי ע.ת. 1 גם אמר על עצמו כי כלל לא זכור לו שכיוון הנסיעה שלו היו תמרורים. (ראה נא את עדותו של ע.ת. 1 בעמוד 5 שורה 18 לפרטוקול).

הנאשם חזר אמנם וצין כי לפני קז העצרה הוא עזר את מכוניתו, ואף לפרק זמן ממושך.

אלא שראשית יש להזכיר שלتمرור העוצר יש מצווה נוספת - חשובה לא פחות - והיא ליתן זכות קדימה.

ושנית, אף זאת חשוב לשים לב לגבי המחלף בו עסוקנן, יש לדעת כי בדרכו של הנאשם במחלף זה - ו מבחינת מבנה המחלף - היה יותר מקום אחד שבו היה על הנאשם ליתן זכות קדימה.

גם לגבי קבוצת שלושת נתיבי הנסעה בכיוון שמננו התקרב רכב השברולט היה על הנאשם להביט היטב וליתן זכות

קדימה.

(על מנת להבין נקודה זו כי ראוי להתרשם מהמצוי בתרשים ת/4 המתאר את מחלף מורשה).

לנאמן הייתה כאמור אפשרות לחסות בצלע של אי תנועה אשר היה מצוי לפני כניסה הנאם לקובזה נוספת של נתיבי נסיעה במחלף - היא קבוצת שלושת נתיבי הנסעה המובילים תנועה מדרום לצפון במחלף - אך הנאם לא עשה כן אלא המשיך בנסעה רצופה ולא ראה **בשותפה** את רכב השברולט.

ויזכר: הנאם לא טען כי רכב השברולט נע כביכול ללא אורות.

על הנאם היה לנ��וט זירות יתרה בנסיבות שנוצרו בצומת, ואף כאמור, היה בידו לפחות פני סכנה ע"י עצירה לפני חציית שלושה נתיבי נסעה נוספים במחלף.

אין לקבל, והדעת והscal הישר אינם נתונים, שרשאי היה הנאם לראות עצמו כביכול פטור עוד מלהתבונן וליתן זכות קדימה אחורי שעצר לפני קו העזירה.

לאחר עצירתו של הנאם טרם הכניסה למחלף לא רשאי היה הנאם לנוע בעיוורון כלפי האפשרות שבכיוונים אחרים ונוספים במחלף רחב ידים ומורכב זה,ינוו, בהמשך הדרך במחלף, מכיוון נפרד ונוסף, כל רכב להם זכות קדימה. (כאמור, מבט בתרשים ת/4 ובדרך שעשה הנאם עם רכבו במחלף, יציגו את הגיון הדברים).

על יסוד התרשומי הישרה מהעדויות ועל יסוד מתן הדעת לתוך הדברים שנשמעו בפני מפי עדי התביעה ומפי הנאם, אין בידי לקבוע כי נג השברולט חטא כביכול בנסעה במהירות בלתי סבירה בנסיבות, ואני נוטן אמון בගירסתו על כי נג במהירות איטית יחסית ואף האט עוד.

יש גם כאמור לזכור בסופו של יום בכיוונו של מי היה התמרור בצומת.

התמרור היה בכיוון נסיעת הנאם.

אני טוען כי נג השברולט, על אף זכות הקדימה, לא נדרש לנ��וט זירות מתבקשת בנסיבות שהתקיימו אותה שעשה במחלף, אלא טוען אני כי לא נסתור שעשה כן.

זאת ועוד: לא נסתירה עדותו של נג השברולט (וזו גם נתמכה היבט בתמונה ת/8) ולפיה "... ממש לפני שיצאתי מהצמת להמשיכ צפונה הרגשת חבטה מצד שמאל בחלק האחורי של האוטו, ופושט נזרקה למעקה". (עדותם בעמוד 12 שורות 15-16 פרוטוקול).

גם לא נסתור כי נג השברולט נע בנתיב הימני מתוך שלושה נתיבים בכיוון נסיעתו.

רוצה לומר אם כך שנג השברולט כבר הספיק להיכנס עם מלא רכבו לצומת ונפגע בחלק האחורי של מכוניתו. (ראה כאמור התצלום ת/8 והעדות).

מצב דברים זה מצביע על כך שבודאי ובודאי אם כך צריך הבחן ברכב השברולט מוקדם מן המועד שהבחן בו, (ולמעשה לא הבחן בו אלא בפגיעה).

ובמילים אחרות: לא זו בלבד שעל הנאשם להבחן ברכב השברולט המתקרב לצומת (ובודאי שהוא עליה באורתו) ולהמתין וליתן לו זכות קדימה, אלא שעל אחת כמה וכמה שהוא על הנאשם להימנע מלהיכנס לנטיי הנסיעה לצפון (שלושה נטיים), להימנע מלחלוף על שניים מהם (הנטיבים השני והשלישי משמאלו) ואז לפגוע בקצתה מכוניות האחורי שמאלית של השברולט שכבר עשה אם כך כברת דרך לצומת בנטיי הימני בכיוון נסיעה זה, (וכל זאת, כאמור, כאשר הנאשם גם גורס שלא ראה כל רכב נוספים בכיוון נסיעת השברולט).

ה הנאשם ציין אגב בעדותו כי הוא היה "אחרי ים עבודה ארוך". (דבריו בעמוד 18 שורות-1 לפרקטוקול). לא אדע אם בשעת האירוע (22:40) היה הנאשם עייף לאחר יום העבודה הארוך לדבריו, אך כן אדע שעפ"י הראות שבפני הנאשםفشل בהבנה ברכב שציריך היה הנאשם להבחן בו וליתן לו זכות קדימה וגרם בכך לתאונת בה עסוקין.

הנה כי כן, הוכחו כדבי העובדות הנטענות כתוב האישום והוכח דבר ביצוען של העבירות הנטענות.

לאחר כל זאת מושע הנאשם בעבירות שייחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום 3.3.14 במעמד הצדדים.